

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΕΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησίαι . . . . Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησία » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει τὸν στίχον . . . . . λεπτά 20.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

Εἰς τὴν κλαγγὴν τῶν ῥωσσοτουρκικῶν ὅπλων συνταράσσεται ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ δυσφορεῖ καὶ ἀσχάλει, πάνυ δικαίως, διὰ τὴν ἀνετοιμότητα ἡμῶν καὶ τὴν κατὰ θάλασσαν ἀδυναμίαν εἰς τὴν εὐρέθημεν αἰφνης κατὰ τὴν φοβερὰν ταύτην ἐκτίλξιν τοῦ ἀνατολικοῦ δράματος. Ἡ ἀγανάκτησις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶναι δικαία καὶ εὐλογοφανὴς, διότι πᾶν ὅ,τι κατὰ καιροὺς ἐζήτησεν ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις διὰ τῆς Βουλῆς, τῆς νομίμου ταύτης ἀντιπροσωπείας τοῦ Ἔθνους, τὸ ἔλαβε καὶ τὸ ἀπέδωκεν ἀγογγύστως. Φόρους ἐπὶ φόρων ἐπρόσθεσεν αὐτῷ, καὶ δάνεια ἐπὶ νέων δανείων ἐπεβάρυνε τὸ Ἔθνος, καὶ τῇ ἐπερχομένῃ γενεᾷ καὶ ὁ λαὸς ὁ ἐργατικὸς οὐδ' ἔστασίασεν εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν, οὐδὲ ἠρνήθη νὰ προσφέρῃ πᾶν ὅ,τι οἱ δημόσιοι εἰσπρακτορες καὶ οἱ συνοδεύοντες αὐτοὺς στρατιῶται καὶ χωροφύλακες τῷ ἐζήτησαν τὰ πάντα λοιπὸν ἐν Ἑλλάδι ἦσαν καὶ εἶναι εἰσέτι ὁμαλὰ διὰ τὴν τακτικὴν καὶ τὴν ἔκτακτον φορολογίαν, καὶ τὰ πάντα προθύμως προσεφέρθησαν καὶ προσφέρονται τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει μετ' ἐλπίδων χρηστῶν διὰ τὸ μέλλον αὐτὸ τῆς Ἑλλάδος! Καὶ αὐτὴν δὲ τὴν προσφορὰν τοῦ αἵματος, τοῦ πολυτιμωτέρου φόρου ὅλων τῶν ἄλλων, ὁ εὐπειθὴς καὶ φιλόπατρις Ἑλληνικὸς λαὸς μετὰ χαρᾶς καὶ διαφλεγούσας ὄντως ἐνθουσιασμοῦ τὴν προσέφερε καὶ τὴν προσφέρει ἀκόμη, αἰσθανόμενος ὅτι καθήκον ὑπερτατον ἔχει νὰ θυσιάσῃ καὶ αὐτὰ τὰ τιμαφέστερα ὄντα, τὰ τέκνα του, εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος χωρὶς γογγυσμὸν.

Οἱ δὲ κυβερνῶντες καὶ κυβερνήσαντες μέχρι τοῦδε αὐτὴν τὴν Πατρίδα, τί ἀντάξιον τῶν μεγάλων θυσιῶν τούτων καὶ τῶν γενναίων συνεισφορῶν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἀπανταχοῦ γῆς Ἑλληνισμοῦ ἔπραξαν καὶ πράττουσι μέχρι τοῦδε; Δὲν θέλομεν νὰ ἀναξέσωμεν ἀρχαίας πληγὰς, μήπω ἐπουλωθείσας, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα καὶ νὰ παρασιωπήσωμεν, ἐκεῖνα τὰ ὅποια εἰς τὰς παρούσας κρίσιμους περιστάσεις ἐπικράναν τὸν Ἑλληνισμόν καὶ ἔκαμαν αὐτὸν νὰ ἀσχάλη καὶ νὰ δυσφορῇ ἐνδομύχως, ἐπὶ τῇ ἀσυγγνώστῳ βραδύτητι τῆς προσκλήσεως τριῶν ἢ τεσσάρων πλοίων ἰκανῶν νὰ ὑπερασπίσωσιν ἐν ἀνάγκῃ τὴν τιμὴν τῆς Ἑθνικῆς ἡμῶν σημαίας. Τὸ ζήτημα τῆς Ἑθνικῆς ἀρμύνης περὶ οὗ τοσαῦτα καὶ τηλεκαῦτα ἐλέχθησαν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ δημοσίᾳ καὶ μυστικᾷ, εἶναι ζήτημα κυρίως τῆς προσκλήσεως πλοίων, διότι ἀνευ τούτων εἶναι ματαίωσις νὰ ζητῶμεν κατὰ

ξερὰν ὀπλισμοὺς καὶ ὄρεινὰς καὶ πεδινὰς κανονοστοιχίας, καὶ νὰ ἀφήνωμεν ἀνοικτὰ τὰ παράλια μας καὶ τὰς προκλίους πόλεις ἡμῶν χωρὶς νὰ δυνάμεθα ἐν ἀνάγκῃ νὰ δώσωμεν τὴν ἐλαχίστην βοήθειαν εἰς αὐτὰς καὶ τοὺς κατὰ ξερὰν ἀγωνιζομένους.

Τὸ πρᾶγμα λοιπὸν τοῦτο δὲν εἶναι ἀνάξιον λόγου καὶ διὰ τοῦτο ἐπειγόμεθα νὰ κάμωμεν παραστάσεις τινὰς πρὸς τὴν ἡμετέραν Κυβέρνησιν, ἣν ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην προγενεστέραν σεβόμεθα καὶ τιμῶμεν, ὅπως ἐκ τῶν ἐνόνητων ἐπιταχύνῃ τὴν ἀπόκλισην τριῶν ἢ τεσσάρων τεθωρακισμένων πλοίων, δυνάμενων νὰ ἐμπνεύσωσιν ἐνθουσιασμὸν ἀπερίγραπτον εἰς τὸν ἀπανταχοῦ γῆς Ἑλληνισμόν, ἕνεκα τοῦ ἔπαιου δύνανται νὰ ἐπέλθουν βραδύτερον καὶ συνεισφορὰ ἀνάλογοι πρὸς τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ Ἑθνικοῦ τούτου πράγματος. Δύσκολον δὲ δὲν εἶναι ποσῶς, ὅταν οἱ ἀπανταχοῦ γῆς ἑμογενεῖς καὶ φιλέλληνες εἰδῶσιν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν σκοπεύει πλέον νὰ παύσῃ μετὰ τὴν τύχην αὐτῆς, ἀλλὰ προτίθεται νὰ βαδίσῃ ἀπεριεγκλίτως τὴν ὁδὸν τῆς τιμῆς καὶ τοῦ καθήκοντος δι' ὅλων τῶν ἐφικτῶν αὐτῇ μέσων, ἀγοραζούσα πλοῖα, δύσκολον, λέγομεν, δὲν εἶναι νὰ εὕρῃ τότε τὰ ἀναγκαῖα χρηματικὰ ποσὰ καὶ νὰ παρασταθῇ ἀξιοπρεπῶς καὶ εἰς τὸν μέγαν αὐτὸν εὐρωπαϊκὸν κόσμον καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μέχρι τοῦδε κεκλεισμένα δι' αὐτὴν χρηματιστήρια τῶν μεγαλοπόλεων τῆς Εὐρώπης.

Ἀνάγκη λοιπὸν κατεπείγουσα, ἢ μᾶλλον ἢ πρωτίστη τῶν ἀναγκῶν, καθ' ἡμᾶς εἶναι ἡ πρόσκτησις πλοίων τινῶν ἰσχυρῶν καὶ ἀξιωμακῶν διὰ νὰ δυνηθῇ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς νὰ ἀνακύψῃ ἐκ τῶν περὶ τῆς ἐκβάσεως τοῦ ἀγῶνος ἐνδοιασμῶν του, οὗς ἐμβάλλουσιν αὐτῷ οἱ περιδεῖς καὶ περίτρομοι, καὶ οἱ γλίσχροι καὶ ἀφιλότιμοι πατριῶται, οἱ Θεὸν καὶ Πατρίδα, τὸ βαλάντιον αὐτῶν μόνον ἔχοντες, καὶ δυνηθῇ οὕτω ἡ Ἑλλὰς νὰ ἐνεργήσῃ καθ' ὅλας τὰς ὁσημέραι ἀναπτυσσομένης περιστάσεις μετὰ τοῦ ἀναγκαίου θάρρους καὶ τῆς ἀπαιτουμένης Ἑθνικῆς εὐτολμίας.

Τὸ κρίσιμον τῶν περιστάσεων δὲν ἀφήνει ἡμῖν πλέον τὸν ἐλάχιστον διαταγμὸν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς καὶ θέλουσα καὶ μὴ θέλουσα θὰ παρασυρθῇ εἰς τὸν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν γιγάντιον ἀγῶνα, καὶ ὅτι οἶαν ἂν ἤθελε τραπῇ ὁδόν, εἴτε εἰρηνικὴν, εἴτε πολεμικὴν, ἡ θέσις αὐτῆς ἔσται πάντως πολὺ ἀκανθώδης καὶ δυσχερὴς εἰς τὸ ἔπακρον καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Τούτων ἕνεκα λοιπὸν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις πρέπει

διὰ τῶν ἔργων αὐτῆς, διὰ τῆς ἐκτάκτου σπουδῆς τῆς νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς ἅπαν τὸ ἐλεύθερον καὶ δοῦλον Ἔθνος τὸ θάρρος ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον κατὰ τοιαύτας κρίσιμους περιστάσεις ἐμπνέουσιν οἱ ἐπιδέξιοι στρατηγοὶ εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ στρατιώτας. Πρέπει νὰ ἐμψυχώσωσιν οἱ ὑπουργοὶ εἰς ὅλας τὰς τάξεις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀπὸ τοῦ χειρῶνακτος καὶ βαστάζου μέχρι τοῦ βαθυπλοῦτου καὶ τοῦ τρουφηλωτέρου τῶν πολιτῶν τὸν ἅγιον ἐκεῖνον ἐνθουσιασμόν, ὅστις ἐδόξασε καὶ ἐμεγάλυνεν αἰεποτε τὰ ἔθνη.

Πρέπει, ἐνὶ λόγῳ, νὰ φανατίσωσιν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνισμόν δι' ἔργων καὶ οὐχὶ διὰ λόγων, ἐάν θέλωσιν νὰ πράξωσιν ἔργα ἀντάξια καὶ τῶν ἐκτάκτων τρυφῶν περιστάσεων καὶ τοῦ μεγάλου ὀνόματος ὑπὲρ οἱ ἴδιοι φέρουσιν. Ἄλλως ἐν ὧς ἐκ τῆς θέσεως αὐτῶν βλέπωσι δύσκολα τὰ πάντα, καὶ ὅτι διακινδυνεύει τὸ παρὸν καὶ ἡ τιμὴ αὐτῆ τῆς Ἑλλάδος, πρέπει νὰ τὸ εἰπωσὶ φανερὰ καὶ μετὰ τοῦ ἐμπρέποντος αὐτοῖς θάρρους, ἀπεκδυόμενοι οὕτω τῆς μεγάλης εὐθύνης ἣν ἀνεδέξαντο, εὐθύνης συνεπαγούσης πολλὰ τὰ δυσάρεστα δι' αὐτούς. Ἄλλὰ δὲν τὸ ἐλπίζομεν, ἔχομεν θάρρος εἰς τὸν πασιγνωστόν καὶ ἀναμφισβήτητον πατριωτισμόν αὐτῶν. Ἐχομεν πεποίθησιν εἰς τὴν πολυχρόνιον καὶ δεδοκιμασμένην πείραν αὐτῶν. Ἐχομεν δὲ πρὸ πάντων μεγίστην πεποίθησιν καὶ εἰς τὴν ἐξειδικιασμένην πολιτικὴν σύνεσιν αὐτῶν, ἣτις παρακολουθεῖ ὅλας τὰς σκέψεις καὶ τὰς μέχρι τοῦδε πράξεις αὐτῶν, ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ζητοῦμεν παρ' αὐτῶν σήμερον εἶναι, νὰ καταδείξωσιν δι' ἔργων εἰς τὸν Ἑλληνισμόν, ὅτι τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος τὴν ὅλας διόλου ναυτικὴν, τὴν ἐνοουσίαν αὐτοὶ ὑπὲρ πάντα ἄλλον καλλίτερον, καὶ ὅτι πρὸς τοῦτο ἔλαβον ἐγκαίρως καὶ τὰ κατὰλληλα προληπτικὰ καὶ προφυλακτικὰ μέτρα. Τότε δὲ, ἀλλὰ τότε καὶ μόνον θὰ ἠλεκτρισθῇ θαυμασιῶς ἅπαν τὸ Ἔθνος, καὶ ἀπὸ τῆς ναρκώδους αὐτῶν καταστάσεως οἱ δειλοὶ θὰ γείνωσιν αἰφνης γίγαντες καὶ θὰ ἀναδειχθῶσιν ἴσως καὶ ἥρωες τινὲς ἐξ αὐτῶν, κατὰ στιγμὰς ὅπως ἀκροσφαλεῖς, οἱ δὲ γλίσχοι καὶ ἀφιλότιμοι πατριῶται, οἱ ἕνεκεν τῆς ἐλλείψεως πλοίων φλόαροι καὶ θρασεῖς καταστάντες, αὐτοὶ θὰ ζαρῶσωσι τότε εἰς τὴν τρώγλην αὐτῶν καὶ θὰ ὀδύρωνται μόνον ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς αἰσχρᾶς καὶ Ἰσκαριωτικῆς τοσαύτης τῶν.

Ἐλπίζομεν ὅτι, ὁ δαφνοστερῆς γέρον καὶ οἱ φιλότιμοι συνάδελφοί του θὰ πράξωσιν ἐν τῇ κρίσει ταύτῃ στιγμῇ, ὅτι δυνατόν, πρὸς ταχύτεραν ἀπόκτησιν τριῶν ἢ τεσσάρων πλοίων, καὶ πρὸς καλλίτεραν ἐξόπλισιν τῶν νῦν ὑπαρχόντων διὰ πᾶν ἀπρόσπυτον ἐνδεχόμενον. Ὁ λαός, ὅστις προθύμως ἀποδίδει τοὺς φόρους καὶ τὸ αἷμά του εἶναι πρόθυμος ἐν τοιαύτῃ περιστάσει νὰ προσφέρῃ καὶ τὸν τελευταῖον χιτῶνά του δι' ἀπόκτησιν πλοίων. Ἀξιωματικούς δὲ, καὶ ναύτας καὶ πυροβολιστὰς εὐκόλον εἶναι ἐκ τῶν ἐνότων νὰ εὐρωμεν. Ἀρκεῖ μόνον ἡ ἀγαθὴ θέλησις καὶ ἐπιμονὴ καὶ τὰ πάντα θὰ εὐδοθήσῃ, τῇ θεῷ συνάρσει, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς πατρίδος. Τοὺς ἀπαισιοδόξους καὶ τοὺς φιλαργύρους πρὸς τὴν Πατρίδα ἀποστρεφόμεθα ὡς τοὺς ἐχθιστοὺς τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς· τοὺς δὲ ἄς ἀποστρέφονται καὶ ὅλοι οἱ ἀγαθοὶ Πατριῶται, ὅπως μὴ διὰ τῶν ἀνθεθνικῶν ναμάτων αὐτῶν δηλητηριασθῶσι.

T.

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Πανόπης».

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ τῆ 29 Ἰουλίου 1877.

Φίλιπτε μοι!

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν τὸ ἑσπέρας πρὸς τὸ Σάββατον ὑπόκοφοι κανονοβολισμοὶ κατετρόμαξαν τοὺς κατοίκους τῶν περιχώρων τῆς Κων/πόλεως μὴ γνωρίζοντας πόθεν προήρχοντο· φοβηθέντες μὴ τυχόν καὶ συνῆθη ταραχὴ ἐν τῇ πρωτευούσῃ. Τῇ ἐπαύριον ἐγνώσθη ὅτι Ῥωσικὸν καταδρομικὸν τῆς Ῥωσικῆς ἑταιρίας ὀνόματι «Μέγας δούξ Κωνσταντῖνος» ἢ κατ' ἄλλους «Μέγας δούξ Βλαδύμηρος» εὕρισκτο ἐξωθεν τῆς Χιλιῆς καὶ συνελάμβανε πᾶν πλοῖον ἐμπορικὸν ὑπὸ ὀθωμανικὴν σημαίαν καὶ τὸ κατεβύθιζεν διὰ τορπιλίων, ἀφοῦ πρῶτον ἀπεμάκρυνεν τὰ πληρώματα αὐτῶν διὰ λέμβων· ἔκαυσε δὲ τοιουτοτρόπως ἑπτὰ πλοῖα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἐν ἧτο ἑλληνικὸν ὑπ' ὀθωμανικὴν σημαίαν καὶ τὰ ἄλλα δύο εἶχον χριστιανούς ναύτας· εἰς μάτην τοὺς παρεκάλουν νὰ μὴ τὰ καύσωσι καὶ πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι εἶναι χριστιανοὶ τοῖς ἐδειξαν τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἀλλ' ὁ Ῥώσος ἀξιωματικὸς ἀφοῦ τὴν ἤσπασθη τοὺς διέταξε νὰ τὴν παραλάβωσι καὶ νὰ ἐξέλθωσι· ἀφοῦ δὲ ἐξῆλθον ἐγάθη τὸ πλοῖον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν. Τὸ τοιοῦτον κατετάραξε τοὺς ὀθωμανοὺς νομίσαντας ὅτι ὑπάρχουσα καὶ θωρηκτὰ πλοῖα.

Ἐκ τοῦ ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ θεάτρου τοῦ πολέμου ἔρχονται τηλεγραφικαὶ εἰδήσεις εὐνοϊκαὶ ὑπὲρ τῶν Τούρκων. Ὁ Ὄσμαν πασᾶς ἐνίκησε τοὺς Ῥώσους περὶ τὴν Πλεῦναν.

Τὴν Τετάρτην ὁ «Φάρος τοῦ Βοσπόρου» ἐδημοσίευσε τὰς ἐξῆς εἰδήσεις τὰς ὁποίας ἐπιληροφόρηθη ἐκ Βουκουρεστίου. Ὅτι τὰ δύο Ῥωσικὰ σκάφη δ' καὶ εἰς ἕνα ἔλαβον μέρος εἰς τὴν μάχην τῆς Πλεῦνας δὲν παρουσιάζουσι πλέον οὐδὲ τὸ ἕμισυ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν, ἕνεκα τῶν ζημιῶν ἃς ὑπέστησαν καὶ τῆς συγχύσεως ἣτις ἐπεκράτησεν ἐν τῇ ὑποχωρήσει αὐτῶν. Φυγάδες τινὲς διπυθύνθησαν εἰς τὴν Νικόπολιν καὶ διέσπειρον τὸν τρόμον ἐν αὐτῇ· ὁ δὲ ἀρχηγὸς τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ρουμανικῶν στρατευμάτων συνταγματάρχης Μάνος κατέβαλεν ὑπερ-ἀνθρώπους ἀλλ' ἀτυχεῖς προσπάθειας ὅπως ἀναστείλῃ τὴν λειποταξίαν τῶν στρατιωτῶν αὐτοῦ, οἵτινες ἐπαγεδιέβαινον τὸν Δούναβιν φεύγοντες εἰς τὸ πάτριον ἔδαφος, μηδεμίαν δίδοντες προσοχὴν εἰς τὰς παρακλήσεις καὶ τὰς ἀπειλὰς τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν. Λέγεται δὲ ὅτι ὁ συνταγμ. Μάνος ἐπαύθη ὡς μὴ κατωρθώσας νὰ ἀναχαιτίσῃ τὴν φυγὴν τῶν στρατευμάτων αὐτοῦ (τῶν Ῥουμανικῶν). Καὶ διὰ νεωτέρου τηλεγραφήματος ὑπὸ ἡμερομηνίαν 27 Ἰουλίου ὁ Ὄσμαν πασᾶς (ὁ αἰχμαλωτισθεὶς πέρυσι ὑπὸ τῶν Μαυροβουνίων) ἀναγγέλλει νέαν νίκην τῶν ὀθωμανικῶν στρατευμάτων ἐν Λόφτσα· ἡ μάχη διήρκεσε 9 ὥρας καὶ ἐκ μὲν τῶν Ῥώσων ἐφονεύθησαν 300 καὶ ἐτραυματίσθησαν 600· ἐκ δὲ τῶν ὀθωμανῶν ἐφονεύθησαν 3 (!!!) καὶ ἐτραυματίσθησαν 21 (!!!). Ἄλλ' ἂν πιστεύσωμεν εἰς φήμας αἰτινες κυκλοφοροῦσιν ἀπὸ τοῦ Σάββατον ὁ Ὄσμαν πασᾶς ἠχμαλωτίσθη μετὰ 30,000 στρατοῦ.

Ἐντεῦθεν τοῦ Αἵμου οἱ Ῥώσοι ἐξακολουθοῦσιν ὑποχωροῦντες εἰς τὴν ἀριθμητικὴν ὑπεροχὴν τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων, ἐκκενώσαντες τὴν Ἐσὴ Ζαυρά, πόλιν κατοικουμένην πρὶν ὑπὸ 15,000 κατοίκων, ἣτις κατεστράφη ἐξ ὀλοκλήρου ὑπὸ τῶν Τούρκων μετὰ τὴν ἐπανάστασίν τῆς, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι ἐκ τῶν οἰκιῶν τῶν οἱ Βούλγαροι ἐφόνευσον τὰ εἰσερχόμενα στρατεύματα εἰς τὴν πόλιν.

Τηλεγράφημα τοῦ Σουλεϊμάν πασᾶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 26 Ἰουλίου ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὴν ἐν Ἑσκι Ζαχαρᾶ μάχην εὐρίσκειτο ἐν τῇ πόλει ὁ Μέγας δούξ Νικόλαος, ὅστις καταληφθεὶς ὑπὸ φόβου μόλις καὶ μετὰ βίας ἐσώθη φεύγων εἰς τὸ Καζανλίκ, ὅθεν πάλιν χωρὶς νὰ προγευθῆ ἐφυγάδευσε μετὰ πολλῆς δυσκολίας 14 τηλεβόλα εἰς Σίπκας, τὸν δὲ στρατὸν του διηύθυνε εἰς Χαϊν-Μπογάζ. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον τὸ θεωρῶ ἐπιπόνημα τῆς στρατιωτικῆς φαντασίας του.

Χθὲς δὲ αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες τῆς πόλεός μας εἰδημοσίευσαν εἰδήσεις ἰδιωτικᾶς αἱ ὁποῖαι συνοψίζονται ἐν ταῖς ἑξῆς: Κατὰ τὰς εἰδήσεις τοῦ «Ἀνατολ. Κήρυκος» ληφθεῖσας τῇ 27 ἀναφέρουσιν ὅτι οἱ Ῥῶσοι ἐξεκένωσαν καθ' ὅλοκληρίαν τὰ βόρεια τῆς Θράκης, ἡ δὲ διόδος τῆς Σίπκας καὶ τὸ Χαϊν-Μπογάζ εἶναι ἤδη εἰς τὴν κυριότητα τῶν Τούρκων οἵτινες κατέλαβον ἀφ' ἑτέρου καὶ τὴν Γάβροβαν, ὥστε ἅπασα ἡ μετὰξὺ Σίπκας καὶ Γάβροβας ὁδὸς τοῦ Αἴμου κατέχεται νῦν ὑπὸ τῶν Τούρκων. Ἡ «Τουρκία» ὁμῶς ἀναφέρει μόνον ὅτι οἱ Ῥῶσοι ἀπεσύρθησαν ἐκ Καλοφῆρ Κάρλοβας, κωμοπόλεως κειμένης δυτικῶς τοῦ Καζανλίκ εἰς τὰς ὑπὸ τῆς ἡγεμονίας τοῦ Αἴμου, δὲν φαίνεται ὁμῶς πιστεύουσα καὶ εἰς τὴν ἐκκένωσιν τῆς Σίπκας· ἐκτὸς ἐὰν αἱ εἰδήσεις τοῦ «Ἀνατ. Κήρυκος» εἶναι νεώτεροι· τὰ τοιαῦτα ἀνεπτέρωσαν τὸ θάρος τῶν Τούρκων, οἵτινες ἔχουσι σκοπὸν νὰ ἀντιπαραταθῶσι μέχρις ἐσχάτων. Ἐνεκα τῶν χαροποιῶν τούτων εἰδήσεων ὁ Σουλτάνος σήμερον ἐτέλεσε τὸ προσκύνημά του μετὰ μεγάλης παρατάξεως εἰς τὸ τέμενος τῆς ἁγίας Σοφίας. Ἡ Κυβέρνησις ἐφευρίσκει καθημερινῶς νέους τρόπους φορολογίας. Ἐκτὸς 2 χαρτίων εἰκοσαρίων τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ πληρώσῃ ἕκαστος κάτοικος, ἐκτὸς τοῦ μηνιαίου προαιρετικοῦ Ἰα νὲ ἐξεδόθη αὐτοκρατορικὸν διάταγμα διὰ τοῦ ὁποῖου παραχωρεῖται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ ἐκδοσις 600 ἐκατομμυρίων γροσίων καταναγκαστικοῦ δανείου, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιβληθῆ εἰς ὅλους ἀνεξαρτήτως τοὺς ὀθωμανοὺς ὑπηκόους ἀναλόγως τῆς περιουσίας των, θέλει δὲ κυκλοφορεῖ καὶ τὸ χαρτονόμισμα.

Ἐδημοσιεύθη εἰς τὰς τουρκικὰς ἐφημερίδας αὐτοκράτορικὸν διάταγμα διὰ τοῦ ὁποῖου θὰ σχηματισθῆ πολιτοφυλακὴ τῆς Κων/πόλεως, ὑπὸ τὸ ὄνομα Αὐτοκρατορικῆς Λεγεῶν ἢ προσκληθῶσι πάντες οἱ δημόται τῆς Κων/πόλεως, οἱ ἔχοντες ἡλικίαν ἀπὸ 20 — 40 ἐτῶν πάσης θρησκείας. Ἀλλ' ἀμφισβάλλομεν ἂν τὰ Πατριαρχεῖα θὰ τὸ ἐπιτρέψωσιν ὡς πρὸς τοὺς χριστιανούς, ὅταν εἰδοποιηθῶσιν ἐπίσημως.

Προσεκλήθησαν 70,000 ἐφεδρία εἰς τὰ ὅπλα λέγεται δὲ ὅτι θὰ προσκαλέσων ἕως 300 χιλιάδας. Γ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀφιχθέντα ἐνταῦθα.

ΚΕΡΚΥΡΑ, 29/10 Ἀυγούστου, ὥρα 7.20 μ. μ.

Ὁ Ὀσμάν τηλεγραφεῖ νέαν νίκην ἐν Λόφτσα. Ἡ Αὐστρία δὲν θέλει παρεμβῆ καὶ ἡ Σερβία μετὰσχῆ τοῦ πολέμου. Αἱ διαπραγματεύσεις μετὰξὺ Ἑλλάδος καὶ Σερβίας ἀπέτυχον.

ΑΘΗΝΑΙ, 30 Ἰουλίου 1877, ὥρα 10 π. μ.

Οἱ Ῥῶσοι ἠττήθησαν καὶ πάλιν εἰς Πλευνα-Λόφτσα. Πολυάριθμα Ῥωσικὰ στρατεύματα ἐπισπεύδουσι εἰς Βουλγαρίαν ἵνα ἐκδικηθῶσι. Ἡ ἐν Ἰσχυλ συνέντευξις τῶν αὐτοκρατόρων Αὐστρίας καὶ Γερμανίας ὑπῆρξεν ἐγκάρδιος.

Ἡ Ἀγγλία ἀποφεύγει τὰς συζητήσεις ἐπὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος.

ΒΙΕΝΝΗ, 29 10 Ἀυγούστου, ὥρα 11 μ. μ.

Κατ' αἴτησιν Γερμανίας, Αὐστρία ἐσυγχώρησε Ῥῶσους εἰσελθεῖν εἰς Σερβίαν. Ῥωσικὰ ὅθεν στρατεύματα θὰ εἰσελθῶν ταχέως εἰς Κλάδοβαν καὶ τὰ Σερβικὰ θέλου ἐνωθῆ.

Κιρκασίαι κατέστρεψαν χωρίον de Caloufer εἰς Βουλγαρίαν φόνου χριστιανῶν ὑπὸ Κιρκασίων καὶ Βασιλοζούκων ἐξακολουθοῦν ἐπὸθεν διαβαίνουιν.

ΚΕΡΚΥΡΑ, 31/12 Ἀυγούστου, ὥρα 7 μ. μ.

Ὁ Νορβικὸς ἐπανελάθει ὅτι ἡ Ἀγγλία θέλει τηρήσει οὐδετερότητα. Ὁ Ἰσμαὴλ ἐργάζεται ἐπὶ Ῥωσικοῦ ἐδάφους ἐν Ἀσίᾳ. Ἡ Ῥωσσία καλεῖ τὴν πρώτην σειρὰν τῆς ἐφεδρείας 310,000.

ΒΙΕΝΝΗ, 31/12 Ἀυγούστου.

Αὐστρία παραδεχθεῖσα Ῥωσικὰ στρατεύματα εἰσελθεῖν εἰς Σερβίαν, ὑπέδειξε συνάμα ὅτι ἐν ἀνάγκῃ θέλει καταλάβει καὶ αὕτη τὴν μεσημβρινὴν Σερβίαν.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπάρχει ἡσυχία.

ΑΘΗΝΑΙ, τῇ 1 Ἀυγούστου, ὥρα 4 μ. μ.

Οἱ Ῥῶσοι προχωροῦσι μετὰξὺ Ῥασγράδ καὶ Σούμλας.

Τὸ Ῥωσικὸν σχέδιον μεταβλήθη συνεπεῖα μαχῶν τῆς Πλέβνας, καὶ ἀρκεσθήσεται τοῦ νὰ καταλάβωσι τὴν Βουλγαρίαν καὶ Αἴμον ἐρέτος.

Ἡ Ἀγγλία διεκέρυξεν οὐδετερότητα ἐφόσον ἡ Ῥωσσία σεβασθῆσεται τὸν Ἑλλησποντον, τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὴν Αἴγυπτον καὶ τὸν Περσικὸν Κόλπον.

ΑΥΤΟΘΕΝ, τῇ 2 Ἀυγούστου, ὥρα 6 π. μ.

Λοὺδίνον. Βεβαιούται ὅτι ἐτοιμάσθησαν καὶ ἤδη ἀναχωροῦν ἐκ Πετροπόλεως 70,000 στρατοῦ μεθ' ὅλου τοῦ παρακολουθοῦντος αὐτὸν ὕλικου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ Ῥωσικῶν στρατιῶν.

Παρατηρεῖται ἐν Πετροπόλει ἔκτακτος καὶ σπουδαία δραστηριότης προετοιμασιῶν τοῦ πολέμου.

ΚΕΡΚΥΡΑ, 1/13 Ἀυγούστου, ὥρα 7.30 μ. μ.

Οἱ Ῥῶσοι θέλουσι ἐπαναλάβει τὸν πόλεμον ἐντὸς τριῶν ἑβδομάδων ὅταν συμπληρωθῶσιν εἰς 250,000.

Οἱ Τούρκοι κατεδίκασαν εἰς θάνατον πάντας τοὺς Χριστιανούς τοῦ Ἑσκι Ζαχαρᾶ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Ἐσπευσε πολὺ ὁ ἐκ Τήνου ἀνταποκριτὴς τοῦ συντάκτου τῆς ἐφημερίδος ὁ «Ῥήγας» ἐπιπεσὼν κατὰ τοῦ ἐπάρχου Τήνου κ. Μάτσα, γράψας περὶ αὐτοῦ ἐν ᾧ οὗτος ἦτο ἀδελφὸν ἀκόμη ἂν θὰ ἀπέρχετο ἢ οὐ εἰς Τήνον. Δὲν θέλομεν νὰ ὑπερασπίσωμεν τὸν κ. Μάτσαν μηδὲ τὸν προστάτην αὐτοῦ κ. Ζαλώνην, μηδὲ τὸν διοριστὰν αὐτὸν ὑπουργὸν κ. Κουμουνοῦρον, ἀποδοκιμάζοντες τὴν σπουδὴν καὶ τὴν πικρίαν μεθ' ἧς κατὰ πάντων τῶν εἰρημένων προσώπων ἐπιπίπτει ὁ ἐπιστέλλων τῷ «Ῥήγᾳ» ἐκ Τήνου. Τοῦτο μόνον φαίνεται ἡμῖν δυσάρεστον, τὸ ὅτι πολλάκις αἱ τοιαῦται δημοσιεύσεις, παραβάνουσαι τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους πρὶν ἐπιμεταβῶσιν εἰς τὴν ἔδραν των, οὐ μόνον χαρακτηρίζουσιν αὐτοὺς ὡς φατριαστὰς ἀλλὰ καὶ τοὺς προδιδάσκουσιν ὅτι ὀφείλουσιν εἰς τὴν Ἐπαρχίαν τοῦ βουλευτοῦ κ. Ζαλώνῃ νὰ ταχθῶσιν ὡς ἐχθροὶ τῇ ἐναντίᾳ πατρίδος. Ζαλὼν ἐκ προαιμίων ὑβρίζει αὐτοὺς καὶ νὰ μὴ ἐλπίζωσιν ὅτι διὰ τῆς ἀμερολήπτου διοικήσεώς των θὰ ἐξλιεώσωσι τοὺς ὑβριστὰς των. — Ἄν ὑπῆρξεν ἐχθρὸς ἀμελικτὸς

των στηλιτών και άλλος τις, υπήρξε και η ήμε-
 τέρα έφημερίς, αλλά τότε μόνον ότε η αυθαιρέσια, η
 σκαϊότης και η βία των κρατούντων ήπειλει γενικη
 του καθεστώτος ανατροπήν. Μετά την ήτταν όμως του
 Υπουργείου εκείνου και την επικράτησιν των συνταγ-
 ματικων θεσμων, καθ' όν το στηλιτικόν έμάχετο Υ-
 πουργείον, τα πάντα παρέδοτο τη λήθη, διότι δίκαιον
 είναι ο χρόνος να θεραπεύη τα πάθη και να επανάγη
 την γαλήνην και την αγάπην μεταξύ δημοφύλων. Τίς
 λοιπόν ο λόγος δι' όν ο εκ Τήνου ανταποκριτής επιπι-
 πτει κατά του κ. Μάτσα και των προστατών αυτού,
 πριν ο άνθρωπος απέλθη εις την θέσιν του, πριν δοκι-
 μασθῆ αν φατριάζη, πριν αποδειχθῆ ότι κακώς την
 Έπαρξίαν δικαιεί; Ίδου ο λόγος δι' όν, και τοι άλλο-
 τριοι το πολιτικόν φρόνημα, νομίζομεν ότι ελλείπει η
 σύνεσις από τον εκ Τήνου επιστέλλοντα, διότι εάν είχε
 σύνεσιν έπρεπε να ήναι επιφυλακτικός και ουχι προάφως
 να εξάπη τα πάθη εν τη έαυτου πατρίδι. Ταύτα κατά
 καθήκον άμερολήπτου δημοσιογράφου.

— Την 21 Ιουλίου έτελέσθησαν εν Χίω οι γάμοι
 του κ. Γ. Κυτριλάκη, ιδιοκτήτου της έφημερίδος «Πα-
 νόπης» του και εκδότου μέχρι πρό μικρού αυτής. Γνω-
 σταί είναι ήδη άπασιν αι έμπορικαι περιπέτειαι του
 νέου τούτου και ο τρόπος δι' ου δόλιος πλαστογράφος
 και ανταποκριτής του απεγύμνωσεν αυτόν της περιου-
 σίας του, προς ανάκτησιν της οποίας δεκάδα έτην έτων
 έδαπάνησεν εν Σύρω ματαιοπονών και πέρας εβίαιον της
 προς τον ληστεύσαντα εγυγερμένης δικης προσδοκών,
 ήτις μέχρι τούδε άνακυλήσεις ποιείται από πρωτοδι-
 κείων εις έφεσιν, εν τούτων δε εις Αρειον Πάγον και
 εκειθεν εις τα πρώτα παλιννοστούσα. Απαυδάσας ο
 βρέκτης και επιχειρηματίας Κυτριλάκης ν' αναμένη επ' ά-
 βόριστον την εκδοσιν της δικης του ταύτης, και ταύτα
 αντιδικίου τυχών πλουσίου, στρεφοδίκου και άνευ συνει-
 δότος, είχαν απέλθη εις Χίον συνοδεύων τον προς μητρός
 θεϊόν του. Εκει δε οι άδελφοί Αυτσακή, οικογενείας
 έντίμου γόνου, έμπορευόμενοι εν Αλεξανδρεία, γινώ-
 σκοντες την τιμιότητα και την περι το έμπόριον ικανό-
 τητά του, έμνήστευσαν αυτόν μετά της αδελφής των
 κ. Κυρικλής, νέας ου μόνον κάλλει σώματος αλλά και
 ψυχής άρετη διαπρεπούς, το δε πάντων σπάνιον εν
 φόβω Θεού και εν συνέσει πολλή ανατεθραμμένης, μεθ'
 ής και συνεζεύχθη, ως εν αρχή είπομεν, απερχόμενος
 μετά μικρόν εις Αλεξανδρείαν μετά των συγγενών του,
 μεθ' όν θα σταδιοδρομήσῃ και πάλιν εις το στάδιον του
 έμπορίου. Τους γάμους λοιπόν του χρηστού τούτου
 φίλου και συμπολίτου ήμων άγγέλλοντες διά της φι-
 λτάτης αυτώ «Πανόπης» τοις μέν γονεύσι και συγγενέσι
 των συζευθέντων συγγαίρομεν διά το ευάρμοστον της
 συζυγίας, τοις δε ούτως αίσίως συμμιγείσι βίον μακρόν,
 εδδαιμονίαν άληκτον και καλλιτεχνίαν όσην ευχόμενοι
 προσκαρτερούμεν ως ήδιστα άμφοτέρους.

— Κατά την έσχάτως γενομένην κλήρωσιν των
 στρατευσίμων του Δήμου Έρμουπόλεως έληρωθή με-
 ταξύ των άλλων νέων και ο υίος του συμπάλτου μας
 κ. Κ. Βοηλλῆ, ζυλεμπόρου, Νικόλαος. Ο πατήρ άμέ-
 σως μετά την κλήρωσιν έσπευσε να καταθέσῃ εις το
 ταμείον το αναγκαίον χρηματικόν ποσόν, όπως δι' άλ-
 λου προσώπου αντικατασταθῆ ο υίος του· ούτος όμως
 εν των ευγενεστέρων προς την Πατρίδα αίσθημάτων
 έμπορευόμενος κατ' ουδένα λόγον συγκατετέθη εις τού-
 το, αλλά μετέβη ο ίδιος να προσφέρῃ τους βραχίονας
 αυτού προς υπερήσπισιν των δικαιωμάτων της κινδύ-

νευούσης Πατρίδος του. Συγγαίροντες όθεν τον αξιό-
 λογον τούτον νέον διά τα πλήρη έθνομισμοῦ και φιλοπα-
 τρίας αίσθηματά του, ευχόμεθα όπως και άλλοι μιμη-
 θώσιν αυτόν.

— Ότε πρό τινων μηνών ο κ. Ζώρξης Νικολάου,
 δήμαρχος Πανορμιτών, διορίσθη γραμματεὺς του εν
 Τήνῳ καθιδρύματος της Εὐαγγελιστρίας, απεφύγομεν
 να συγγαρῶμεν αυτώ και να επαινέσωμεν την εκλογὴν
 του κ. επί των Έκκλησιαστικων ύπουργού, έφ' όσῳ
 αυτή εγένετο επί προσώπου σπανίας ικανότητος και
 τιμιότητος άκρας, καθόσον εγινώσκομεν ότι δεν ήτο
 δυνατόν να παραινεῖται εις την θέσιν ταύτην, άφ' ής
 παρηγωνίσθη ο προκατόχος αυτου κ. Μ. Παξιμάδης,
 όστις ισχυρά εκέκτητο μέσα προς επανάκτησιν αυτής,
 όπερ και εγένετο ήδη. Και περι μέν του αναδιορισμοῦ
 του κ. Παξιμάδου είναι περιττόν να γράψωμεν τι διότι
 επανήλθεν εις την προτέραν θέσιν του, την άπόλυσιν
 όμως του κ. Ζώρξη Νικολάου δεν ευρομεν δικαίαν, τόσῳ
 μάλλον, όσῳ προϋκειται περι άνδρός ικανῆς υπολήψεως
 εν τῷ τόπῳ χαίροντος, το δε πάντων σπουδαιότατον
 όντος οικογενειάρχου και πέντητος. Η διοίκησις του
 Δήμου Πανόρμου άνήκει εις τον κ. Ζώρξη Νικολάου,
 ως δήμαρχον, και πεποιθαιμεν ότι θέλει κληθῆ εις τα
 καθήκοντά του, άφου ως μανθάνομεν δεν εγένετο δεκτῆ
 ή από της δημορχικῆς θέσεως παραιτησίς του.

Το εκ Χαλκίδος σταλλέν μοι φύλλον έγγράφου τῷ
 τότετος του ναυτικου συνταξιοδούχου Κωνσταντίνου Ν.
 Κοντζιά του μηνός Μαΐου ε. ε. άπωλέσθη. Ο ευρών
 αυτό παρακαλείται να το παρουσιάσῃ, καθόσον τῷ είναι
 άχρηστον και μηδεμίαν έχει ισχύν.

Έν Σύρω 24 Ιουλίου 1877.
 ΑΛΕΞ. ΔΟΜΕΣΤΙΝΗΣ.

ΒΟΥΤΥΡΑ καθάρα εύρίσκονται προς πώλησιν πα-
 ρά τῷ κ. Ν. Β. Καβούρ.

Ο επί της πτωχεύσεως
 του Δημ. Ανδρονίκου εισηγητής, εκθέττει ότι:

Ο Σταμάτιος Καστανός ως δριστικός σύνδικος της
 αυτής πτωχεύσεως διά της από 26 Ιουλίου ε. ε. πρόσ-
 ήμας αίτήσεώς του έξητήσατο να συγκαλέσωμεν καθ'
 ώρισμένον χρόνον άπαντας τους δανειστάς της εν λόγω
 πτωχεύσεως, επί τῷ τέλει να ακούσωμεν τας εβήσεις
 των διαφωνούντων μεταξύ των δριστικων Συνδικων της
 ρηθείσης πτωχεύσεως «Ανδρονίκου», ήτοι των κ. Εμμ.
 Πούρπουρα και Στ. Καστανού, προδῶμεν εις αντικατα-
 στασιν του ενός ή του έτέρου, ή και άμφοτέρων αυτών,
 καθότι διά της δυσαρμονίας των ταύτης παραβλάπτου-
 νται τα συμφέροντα της ομάδος.

Επειδή η αίτησις αυτή είναι νόμιμος.
 Διά ταύτα:

Συγκαλοῦντες εις συνέλευσιν τους επαληθεύσαντα
 δανειστάς μετά προηγουμένην κοινοποίησιν, έφ' ήν
 τόπον την αίθουσαν του ένταύθα Έμποροδικείου, χρό-
 νον δε την προσεχῆ Τετάρτην 3 Αυγούστου ε. ε. ώραν
 4 μ. μ. και

Δικτάσσομεν την δημοσίευσιν της παρούσης.
 Σύρω την 26 Ιουλίου 1877.
 Ο εισηγητής
 ΔΙΣΧΑΝΔΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΙΣ.